

Føroyameistararnir snávaðu aftur

Hondbóltur: Tann yngri av íslensku feðgunum hjá H71, Finnur Hansson, gjordist lyklaleikarin, tá ið H71 leygardagin basti VÍF í Vestmanna

TERJI NIELSEN

Tað hevur ikki gingið so væl hjá vestmenningum seinastu tíðina, og leygardagin noyðdust teir fyrri fjórðu ferð á rað at fara av vøllinum í hollini í Vestmanna sum tað tapandi liðið, og hetta hetta er neyvan hent áður, síðani vestmenningar finga sína egnu ítróttarhøll.

Áki manskardur allan dystin

Tað setti sín dóm á dystin, at sterkasta kortið hjá vestmenningum, stórskjúttin Áki Olsen, varð manskardur frá fyrsta brúksli í dystinum. Hallur Danielsen hjá H71, sum annars ikki hevur fingið so nógv spælitíð í hesum kappingarárinum, varð settur til at loysa hesa uppgávu, og tað kom hann væl frá, sjálvt um Áki ikki gjørdi tað stóra fyrri at geva Halli trupulleikar.

Havandi í huga at Áki bara stillað seg út á miðjan vøll at hyggja at, meðan liðfelagarir vóru í álopi, so er tað eitt sindur undrunarvert, at venjarin hjá vestmenningum, Daniel Rapa, ikki valdi at seta annan mann inn fyrri Áka eina løtu. Í fyrri hálvleiki fekk Áki bert tað eina málið, og tað kom við brotskasti. Havi hug til at filast á rumenska venjaran, at hann ikki brúkti Hjalmar Klein Olsen meiri í dystinum, tí Hjalmar hevur havt eitt rættliga gott kappingarár higartil, men í dystinum leygardagin fekk hann ikki nógv spælitíð.

Annars gekk fyrri hálvleikur rættliga javnt á. Liðini fylgdust væl, men tó so høvdu hoyvíkingar tepra leiðslu so at siga allan hálvleikin. Móti endanum av fyrri hálvleiki gjørdist leiðslan hjá H71 try málið, og tá ið triggir minuttir vóru eftir av hálvleikinum, vóru hoyvíkingar á odda 12-9. So minkaði besti maður hjá VÍF, Sámal Joensen, tveir ferðir um munin, áðrenn Hans Guðmundsson í seinasta minuttí sendi eitt brotskast í netið til hálvleiksstóðuna 13-11 til hoyvíkingar.

Finnur gjordist avgerandi

Vestmenningar komu betur frá byrjanini av seinna hálvleiki. Longu tá ið triggir minuttir vóru leiktir av hálvleikinum, hevði heimaliðið fingið gestirnar aftur,

so at tað stóð á jøvnum 13-13. Hoyvíkingar gjørdust so aftur ein vørr og lögdu seg á odda við tveimum málum, men hendan leiðslan helt sær bara nakrar fáar minuttir, so hevði VÍF aftur javnað og lagt seg á odda. Tað styrkti um heimaliðið, at Áki Olsen, sum framvegis var manskardur, nú fóru at flyta seg nakað í álopinum og harvið royndu at skapa nakað av ófriði í verjun hjá H71.

Næstu løtuna gekk rættliga javnt á, og liðini fylgdust við einum málið fram til tiggju minuttir fyrri dystarenda.

Tá hendi tað, at vestmenningar, ið tá vóru á odda við einum máli, finga eina útvising, samstundis sum H71 javnaði. Útvisingini gjørdust hoyvíkingar sær dælt av. Teir finga tvey mál aftrat, meðan vestmenningurin sat utanfyri, og VÍF fekk bert tað eina. Tó fekk heimaliðið javnað stutt eftir, men tað tóktist allatíðina, sum um tað vóru hoyvíkingar, ið vóru omaná mentalt, og tiskil var tað heldur ikki óvæntað, at teir drógu longra stráid síðstu løtuna.

Støðan var 23-23, tá ið seks minuttir vóru eftir at leika, men so kom H71 upp á 25-23, og hóast vestmenningar minkaðu um munin tveir minuttir fyrri tíð, so ókti H71 stutt eftir til endaligu støðuna 26-24. Tað skal

tó sigast, at VÍF ikki hevði eydnuna við sær síðstu løtuna. Seinastu fimm minuttirnar høvdu teir triggir royndir, sum raktu antin annan stólpan ella tvørstongina.

Ein sera avgerandi løta var, tá ið hoyvíkingar vóru á odda 25-24, og VÍF var í álopi. Ein vestmenningur breyt ígjøgnum verjuna hjá hoyvíkingum, men skotroyndin hjá honum endaði á stólpanum, og bólturin stakk út til Rógva Nielsen á strikin hjá VÍF, men vælleikandi John Heri Dam í H71-málinum fekk beint royndin hjá Rógva út til málkast.

Stóri leikarin hjá H71 seinastu og avgerandi løtuna var Finnur Hansson. Ungi íslendingurin skeyt fimm av teimum seks seinastu málunum hjá H71, og hann vísti harvið, at tað ikki bert er pápi hansara Hans, sum torir at taka ábyrgd, tá ið á stendur.

Spennandi, men ikki vælleiktur dystur

Dysturin í hollini Vestmanna leygardagin var sera spennandi, men ikki kann sigast, at hann var serliga vælleiktur, tí alt ov nógv persónlig mistøk vóru at síggja, og til tíðir var spælitíð eisini rættuliga rótur.

Dómarnir í dystinum, Pole Hansen og Artur Johansen, komu betur frá

seinna hálvleiki enn fyrra, har teir heldur áttu at brúkt eyguni enn oyruni.

Hóast endaspælitíð er ikki meiri enn komið í gongd, so eru tað tó ávís tekin um, at tað verður rættiliga trupult hjá vestmenningum at endurvinnna føroyameistararheitið. Um teir ætla sær hetta, so er neyðugt hjá teimum at fáa áloppspælitíð hjá sær at koyra betur, tá ið Áki Olsen verður manskardur, sum hann jú oftani verður. Í løtuni liggur VÍF á einum fimtaplássi, og hetta eru vestmenningar neyvan nøgdur við.

Hoyvíkingar hinvegin hava nú av álvara blandað seg upp í oddastríðið. Allir á liðnum stríðast sum ulvar á skóg, og tað er ikki frítt, at onnur lið hava hug til at klandra teir fyrri alt ov hart spæl, men hetta er nú einaferð eyðkenni hjá H71. Í seinastuni hevur eisini nógv tós verið millum hondbóltsfólk um, at Hans Guðmundsson skal verða rættiliga dugnaligur til at brúka albagar og líknandi á ein alt ov ógvusligan hátt, men hetta kann tó eisini verða eitt dømi um munin millum føroyskan og altjóða hondbólt. Leygardagin fekk Hans tó átal frá dómarnum um fyrri at hava albagarnar ov langt út, men tað er slíkt, sum hendir í hondbólti, ið jú er ein ítróttargrein við nógvum nærdystum.

StíF fekk sambandið aftur

Hondbóltur: Tað var javnt allatíðina, men tað eydnaðist ikki VB at endurtaka sigurin á Skála

EMIL L. JACOBSEN

Sum tey flestu, ið fylgja við, ivaleyst vita, vundu VB-kvinnurnar tveir dystir upp á tveir dagar, tá tær fyrri jól vóru í Vestmanna og á Skála, og spældu móti ávíkavist VÍF og StíF.

Spennin var tí um tað fór at eydnast VB at gera tað sama, nú tær aftur hildu vikuskifti norðanfyri.

Men hesaferð var seltið hjá VB. Leygardagin taptu tær í Vestmanna, og sunnudagin máttu tær eisini lúta fyrri StíF, sum hevði sera nógv brúk fyrri stigunum, um tær ikki skuldu missa oddaliðini úr eygssjón.

Dysturin í hollini á Skála var javnur allan vegin, og tað var sjáldan, at munurin var stórur enn tvey mál.

StíF hevði kortini munin allatíðina, og í hálvleikinum fór heimaliðið 9-6.

Í seinna hálvleiki skiftust liðini um at skora fyrstu løturnar, men so fór VB at nærkast. Tær minkaðu munin frá 12-9 til 12-11, og okkurt lá í luftini.

Men tað eydnaðist ikki VB-kvinnunum at koma nærri. StíF fór upp á 13-11, og so brendi VB eitt brotskast, áðrenn tær minkaðu til 13-12.

Men so fór StíF frá aftur, og knappliga var støðan 17-13 til strandalíðið.

VB-kvinnurnar góvu tað seinasta, tær høvdu eftir, og eins og í fyrri dystinum millum hesi bæði liðini á Skála, helt StíF uppat við at skora.

Tá ellivu minuttir vóru eftir, var støðan 17-13, og so fekk StíF ikki mál aftur teir næstu tiggju minuttirnar.

Munurin hesaferð var kortini, at tað heldur ikki gekk so væl hjá VB at fáa mál – bert tveir bleiv tað til, so støðan bleiv 17-16, og tað var tað nærmasta, VB kom nokrum stigi.

Enn einaferð spældi Sóley Mikkelsen ein tyðandi leiklut, og hon skeyt eisini tveir bæði seinastu málini, sum lyftu StíF upp á 19-16, og sum punkteraðu VB-liðið.

Annars var Eyðleyg Mikkelsen aftur at síggja á StíF-liðinum. Hon hevur verið burtur leingi við skaða, men er nú før fyrri at spæla aftur.

Tað er Signhild Petersen hinvegin ikki, og henni er tað framvegis saknur í.

VB noyðdust heimaftur við ongum hesaferð, men tær eru framvegis eitt stig framanfyri Gl/Tjaldrið, so tað er ikki bert í toppin, at kappingin er jøvn.

John Heri Dam spældi ein góðan dyst í H71-málinum

Mynd: Terji Nielsen